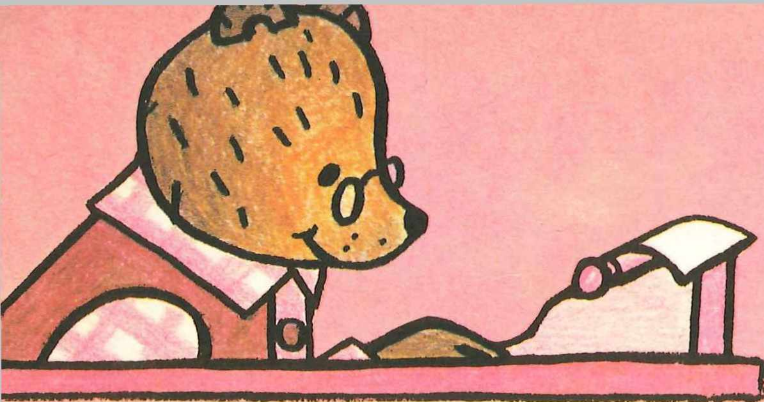

DÖRMÖGŐ
DÖMÖTÖR
XXVII. évf. 12. sz. 1983. december. Ára: 4,50 Ft
MELLÉKLETTEL
MADÁR ESZTER rajza

JANUÁRTÓL ÚJ FORMÁBAN, 24 OLDALON, NAGYOBB MELLÉKLETTEL JELENIK MEG A DÖRMÖGŐ!

Örömmel újságolom, hogy megjelent a játékboltokban a Dörmögő Dömötör játékcsalád. Bizonyára ti is szívesen tennétek a játékospolcotokra DÖRMÖGŐ ANYÓT, DÖRMÖGŐ APÓT és bocsaikat. Azt is elárulom, hogy Budapesten a MŰTEX boltban (V., Lengyel Gyula u. 4.) és a TRIÁL játékboltjaiban kaphatók.

Nagyszerű, hogy Dörmögőéken keresztül még többet lehetünk majd együtt veletek! Sokféleképpen játszhattok a mackókkal. Hogyan? Ehhez találtok ötleteket és mintákat a **Dörmögőék játszóháza** című füzetben.

BERCI *BORI* *MARCI* *DÖRMÖGŐ ANYÓ* *DÖRMÖGŐ APÓ*

Úgy látszik, az októberi rejtvény nagyon tetszett, mert rengeteg megfejtés érkezett. Jól megkülönböztettétek a sima és az érdes tárgyakat. Szerencsés nyerteseink:

Airizer Ágnes, Nobik Nagy Rita, Budapest — *Bennárik Judit*, Dabas — *Borsodi Sándor*, Kecskemét — *Halmai Zsolt*, Komló — *Kelemen Tibor*, Lábatlan — *Kuklis Krisztián*, Kiskunmajsa — *Maczkó Péter*, Tiszadob — *Mészáros Mária*, Dunapataj — *Nagy István*, Nyergesújfalu — *Nyitrai Krisztina*, Pétfürdő — *Palaticzky Csaba*, Etes — *Pallósi Ágnes*, Szombathely — *Pintér Babett*, Tata — *Ruszoly Angéla*, Bagamér — *Türk Emese*, Szabolcs — *Varga Zsolt*, Szirmabesenyő — *Wicker Attila*, Tataháza — *Általános Iskola 2/b osztálya*, Somogyvár.

Szeptemberben pályázatot hirdettünk óvodás csoportok részére A MI MESÉNK címmel. A pályázatra 524 óvoda rajzolt képeskönyvet, vagyis kb. 10 000 gyerek vett részt a munkában. A MÜTEX által felajánlott első három díjat (az elefántot, az érzékelő játékot és a bábukat) a bíráló bizottság döntése alapján a következő három óvodai csoport kapja:

I. *A Jászszentlászlói Napközi Otthonos Óvoda nagy „A" csoportja.* Óvónőjük: Szabó Éva.

II. *A Pacsai Napközi Otthonos Óvoda részben osztott nagycsoportja.* Óvónőjük: Gerencsér Emília.

III. *A Váci Kötöttárugyár Óvodájának középső csoportja.* Óvónőjük: Kóréné Rózsahegyi Erzsébet.

Különdíjjal jutalmazzuk *a Balassagyarmati I. sz. Óvoda kis „E" csoportját.* Óvónők: Mészáros Istvánné, Paule Marianna.

Tekintettel a résztvevők nagy számára, a *Magyar Úttörők Szövetsége* és az *Ifjúsági Lapkiadó Vállalat propaganda osztálya* további díjakat ajánlott fel; többek között 10 csoportnak egy egész éves előfizetést a Dörmögő Dömötörre. A díjakat postán küldjük el.

Februártól rajzokat közlünk a díjazott munkákból.

Minden résztvevőnek — gyereknek és óvónőnek — köszönjük a lelkes és szép munkát! A nyerteseknek szeretettel gratulálunk!

Te szép zöld fenyő,
köszöntünk mi téged.
Hozz örömet mindnyájunknak
és boldog új évet!

LENDVAI ILONA:

Itt a tél

Csupasz ágon nincs levél,
Hó ül rajta, itt a tél.

Hóbundába bújt a házunk,
Hogyha futunk, sose fázunk.

Hóembernek lóg az orra,
Elfogyott a havastorta.

Vidítsuk fel gyerekek,
Süssünk hóból perecet!

KOLTAI ÉVA *rajzai*

LŐRINCZ MIKLÓS:

MONDÓKA

Nagy falunak
nagy temploma,
nagy templomnak
nagy a tornya,
nagy toronynak
nagy harangja,
nagy harangnak
nagy a hangja.

Kis falunak
kis temploma,
kis templomnak
kicsi tornya,
kis toronynak
kis harangja,
kis harangnak
kicsi hangja,
mégis minden ember hallja!

SZERGEJ MIHALKOV:

Újévi mese

Kisfenyő az erdész házának közelében állt. Magasra nőtt, idős társai szeretettel nézegették a távolból, s nem tudtak betelni a nézésével, olyan jó alakú, szép kis fa volt.

Kisfenyő szépen növögetett, éppen úgy, mint a többiek az ő korában: nyáron eső áztatta, télen hó borította. Melengette ágait a tavaszi napfény, reszketett, amikor vihar vonult át a tájon, s zajlott körülötte a megszokott erdei élet: egerek futkároztak ide-oda, különféle bogarak, hangyák szorgoskodtak, madarak röpdöstek. Rövidke élete folyamán Kisfenyő megismerkedett egy igazi nyúllal is, amely egy alkalommal az ágacskái alatt éjszakázott. Kisfenyő egyedül álldogált a tisztáson, de mégsem érezte magát elhagyottnak.

Nyáron aztán, honnan, honnan nem, odarepült hozzá egy ismeretlen szarka, némi gondolkodás után rászállt Kisfenyő csúcsára, és elkezdett hintázni.

— Kérlek, ne hintázz rajtam! — szólt barátságosan Kisfenyő. — Letöröd a csúcsomat!

— Minek neked ez a csúcs? — recsegte gorombán a Szarka. — Újévre úgyis kivágnak!

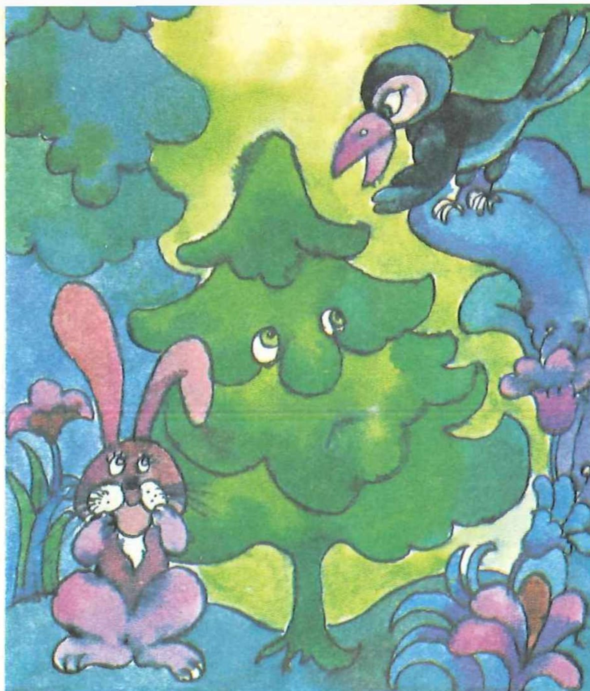
— Ki? És miért? — rebegte halkan Kisfenyő.

— Mert megtetszel valakinek! — válaszolta a Szarka. — Nem tudod talán, hogy Újév előtt az emberek kijönnek az erdőbe, hogy hazavigyenek maguknak egy ilyen kis fenyőt, mint amilyen te vagy? Te pedig itt állsz mindenki szeme előtt...

— De én már régóta itt vagyok ezen a helyen, és eddig még senki sem nyúlt hozzám! — hitetlenkedett Kisfenyő.

— No, majd meglátod! — mondta a Szarka, és elrepült az erdőbe.

Az egész nyarat és az őszt nagy nyugtalanságban töltötte Kisfenyő, amikor pedig lehullott az első hó, teljesen úrrá lett rajta a rettegés. Nem tudott elmenekülni, elrejtőzni, elbújni a többi hasonló kicsi fenyő között.

Decemberben aztán akkora hó esett, hogy még a felnőtt, nagy fenyők ágai is letöredeztek a súlya alatt.

Kisfenyőt egészen a csúcsáig beborította a hótakaró.

— Még jó is! — örült Kisfenyő. — Így senki sem vesz észre.

Elérkezett az év utolsó napja — december harmincegyedike.

— Csak ezt a napot túléljem! — sóhajtotta Kisfenyő, de még végére sem ért a sóhajnak, amikor megpillantott egy embert. Éppen feléje közeledett. Amikor odaért az ember, megfogta Kisfenyő csúcsát, és erősen megrázta. Lehullott a nehéz hóbunda, s ő kitárta az ember előtt tűlevelű, zöld ágait.

— Jól választottam! — mondta az ember és elmosolyodott. Észre sem vette, hogy szavai hallatán Kisfenyő elvesztette eszméletét.

Amikor magához tért, nem értette, mi történt: élt, s ott állt a régi helyén. De az ágain könnyű, színes üveggömböcskék függtek; ezüst szalagok ölelték körül, a csúcsát pedig nagy arany csillag ékesítette.

Reggel, az új év első napján kiléptek a házból az erdész gyerekei — egy kisfiú és egy kislány. Felkötötték sílécüket, és megindultak Kisfenyő felé. Megjelent az erdész is, és követte őket. Amikor mind a hárman odaértek, a kisfiú így szólt:

— Jót találtál ki, Apu! Ez lesz a mi újévi fenyőfánk! Minden évben fel fogjuk díszíteni!

Sok-sok évvel ezelőtt történt ez. Az öreg erdész már régen meghalt azóta; felnőtt gyerekei a városban élnek. Az erdőben pedig, a tisztás közepén, szemben az új erdészházzal egy magas, karcsú fenyőfa áll, és újév napján mindig emlékezik a gyermekkorára.

Fordította: KELEMEN SÁNDOR

SOMORJAI ÉVA rajzai

T. ÁGOSTON LÁSZLÓ:

HÓPELYHECSKE

Tél elején nagy pelyhekben kezdett hullani a hó. Mindegyik hópelyhecske tudta, mi a dolga, csak egyetlen egy nem. Órákig lebegett, kereste a helyét, hol csilloghatna egyedül.

— A legmagasabb csúcsra szállok — gondolta —, ahol nem ér el az emberek óriási cipőtalpa. Nem siklanak át rajtam a surranó sílécek, és nem kell melegítenem egyetlen ostoba társamat sem. Majd én megmutatom nekik, hogy egyedül is sokkal szebb vagyok, mint ők milliónyian! — Aztán letelepedett a templom tetejére és büszkén lekiáltott:

— Én akkor is csillogni fogok itt a magasban, amikor titeket már régen sárba tapostak az emberek!

— Mi betakarjuk a fák ágait, megvédjük a vetésüket a fagytól — válaszolták a többiek. — Gyere közénk te is!

— Ostobák vagytok — nevetett Hópelyhecske kevélyen —, én csillogni akarok, nincs szükségem rátok!

Délután a gyerekek szánkózni kezdtek a domboldalon. Vidám kacagásuktól visszhangzott a környék.

— Gyere közénk, Hópelyhecske! Nézd, hogy örülnek nekünk a gyerekek! — csalogatták újra a társai, de ő hajthatatlan maradt.

— Még csak az hiányzik, hogy összetapossák a fodraimat...!

Dideregve, magányosan kucorgott a torony tetején és várta, hogy megdicsérjék a szépségét az emberek, de senki sem törődött vele. Így telt el a tél.

Tavasszal a Nap langyos sugarai felmelegítették a fagyos földet. A hó olvadni kezdett, és a víz patakokba, folyókba gyűlt.

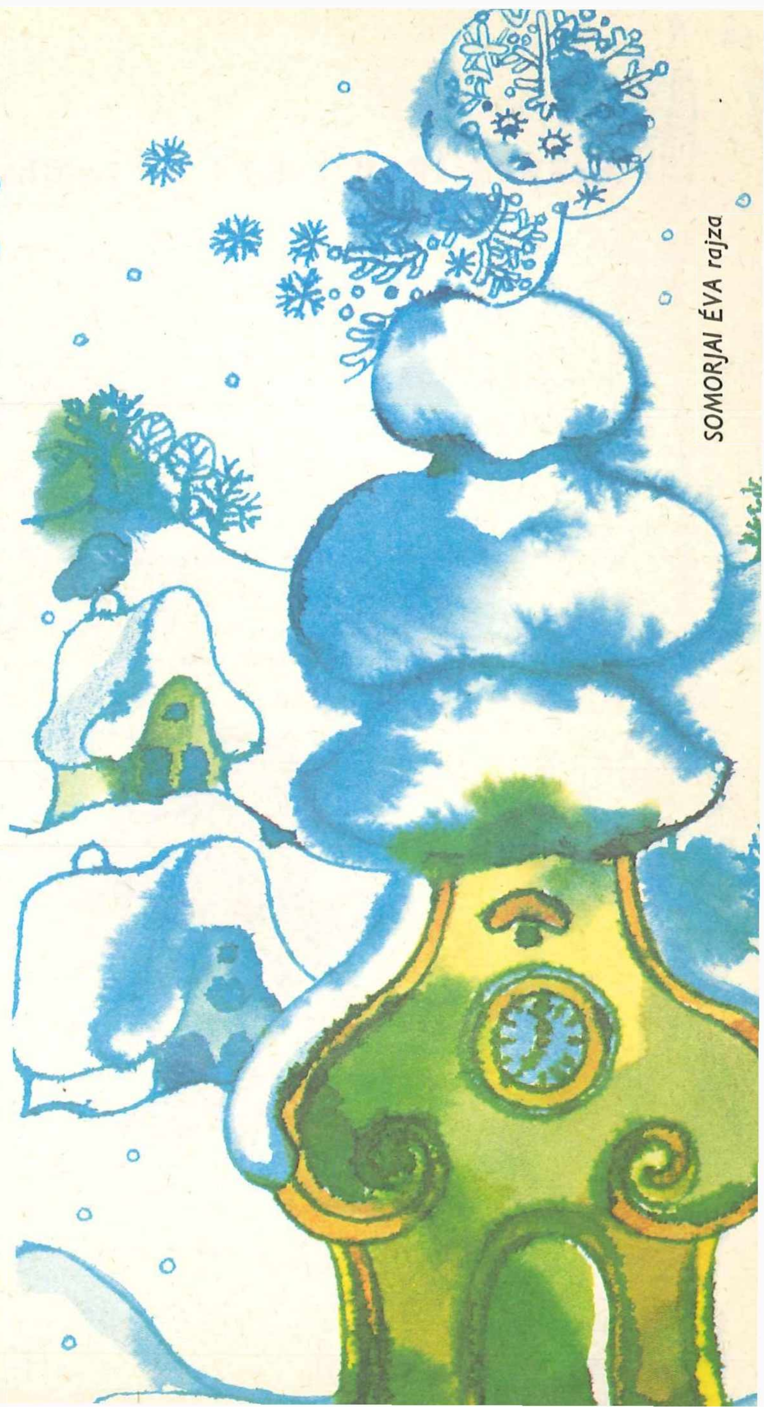
— Lám, milyen kedvesek, hasznosak ezek a picinyke hópelyhek! — mondogatták az emberek. — Télen megvédték a vetésünket, szánkáztatták a gyerekeinket, tavasszal pedig megitatják a növényeinket.

— Engem senki se vett észre, pedig menynyit fáztam, dideregtem egész télen itt a torony tetején — siránkozott Hópelyhecske. Addig sírt-rítt, míg elolvadt. Apró vízcsepp lett belőle.

— Amíg a társaid segítettek az embereknek, te csillogással töltötted az idődet —, mondta egy fényes napsugár és felszippantotta egy hatalmas felhőbe. — Most esőcsepp lesz belőled.

— Szó sem lehet róla! — tiltakozott Hópelyhecske. — Még senki se dicsérte meg az új ruhámat. Hé, Nap apó! — kiáltott föl az égre. — Nem hallod? Nem akarok esőcsepp lenni!

— Ej, te lusta, mihaszna — mordult rá a Nap —, a végén még nekem is parancsolgatni akarsz? Tanuld meg végre, hogy a csillogásod önmagában semmit sem ér! Most pedig igyekezz a társaid után, tedd azt, amit ők, akkor majd téged is becsülni fognak az emberek!

SOMORJAI ÉVA *rajza*

PANTYELEJEV:

Hogyan tanult meg a kismalac beszélni?

Egyik nap észrevettem, hogy egy pöttöm lányka beszélni tanít egy kismalacot. Sehogyan sem fért a kislány fejébe, hogy egy ilyen okos kismalac miért nem akar beszélni. Bármennyire is igyekezett a kislány, hogy megtanítsa, nem és nem sikerült.

Emlékszem, hogyan foglalkozott vele:

— Malackám, mondd: „ma-ma"!

A kismalac azt felelte:

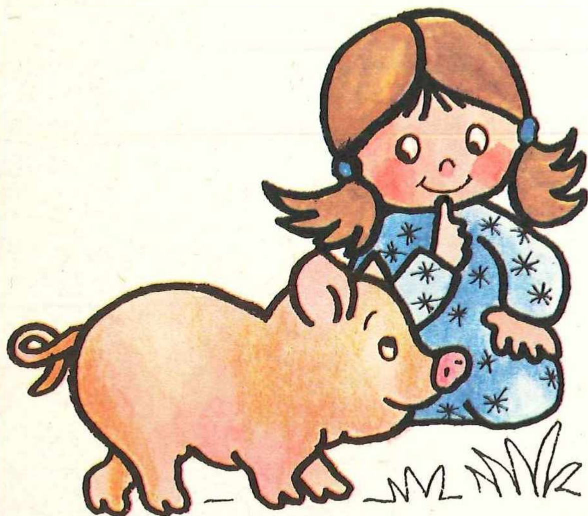
— Röf-röf.

— Malackám mondd: „pa-pa" — kérte a kislány.

A malac ismét azt mondta:

— Röf-röf.

— Mondd, malackám: „fa" — tanította.

MADÁR ESZTER rajzai

A kismalac csak megmaradt a magáénál:

— Röf-röf.

— Mondd, malackám: „virág" — kérte újból a kislány.

A kismalac továbbra is azt felelte:

— Röf-röf.

— Mondd: „Jó reggelt!" — kérte a gyerek.

— Röf-röf! — felelt rá a kismalac.

— Mondd: „Viszontlátásra!"

A kismalac pedig váltig azt hajtogatja:

— Röf-röf.

Ahogy néztem, hallgattam őket, egyszerre csak megsajnáltam mindkettőjüket. Azt mondtam a kislánynak:

— Tudod mit, tanítsd valamilyen könnyebb szóra a malackát! Hiszen olyan pici még, hogyan is tudna olyan nehéz szavakat kimondani, amilyenekre te tanítod.

— Hát milyen szó könnyebb? — kérdezi.

— Kérd meg a malackát, mondja azt például: „röf-röf".

A kislány egy kissé elgondolkozott, és a kismalachoz fordult.

— Kérlek, malackám, mondd azt, hogy „röf-röf"!

A kismalac ránézett, és azt mondta:

— Röf-röf!

A kislány elcsodálkozott, és örömében tapsolni kezdett.

— No végre! — mondta. — Mégiscsak megtanult beszélni!

Fordította: Osvát Erzsébet

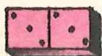
TALÁLÓS KÉRDÉS

Melyik gyertya ég a jövő évig?

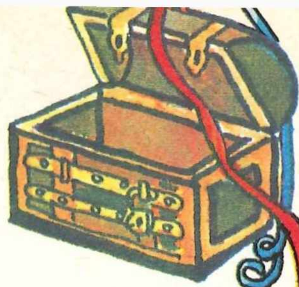
A szilveszterkor meggyújtott díszgyertya

Melyik állat „hozza a szerencsét"?

Rajzold le azt az állatot, amelyik ilyenkor „szerencsét hoz"! Itt a farka, a többit te rajzold meg!

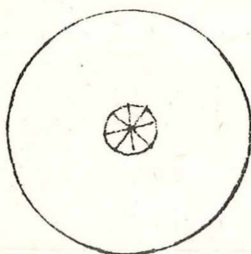

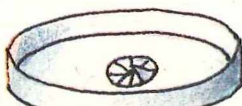
Kincsesládánk titkai

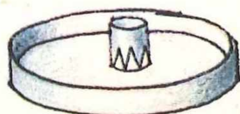

Talán hallottad már, hogy szilveszterkor pezsgőt bontanak a felnőttek. Olyankor te már alszol, de korábban is megkérheted a szüleidet, hogy ne dobják el a pezsgős üveg dugóját, mert kincset ér! Jó játékot lehet készíteni belőle.

Kérj meg egy felnőttet, hogy vágja be csillag alakban egy sajtos doboz közepét; szorítsd bele a pezsgős dugót! Így:

Ez eddig remek kis pörgettyű. Ha figurákat ragasztasz a doboz oldalára, körhinta lesz belőle.

Ebből a lovasból öt fér el a dobozon. Másold át kemény papírra többször is, és vágd körül! Az alján látható csíkot kell a doboz szélére ragasztani. Készíthetsz olyan körhintát is, amelyiken minden figura más.

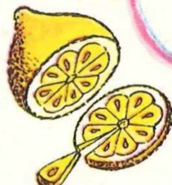
MIHÁLYOVSZKY MÁRTA
ötlete alapján rajzolta:
MADÁR ESZTER

Csipkebogyó ital

4 személyre.

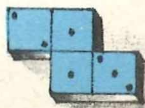
Áztass négy szűrőzacskós (filteres) teát néhány -án át 6 dl. vízbe! Szép színű ital lesz belőle. Önts egy lapos -ba vizet, egy másikba 2-3 evő kristálycukrot és mártsd a poharak száját előbb a vízbe, aztán a cukorba!

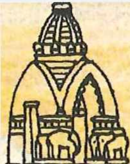
Tegyél minden -ba egy őszibarackot és szem megmosott mazsolát; csurgass rá 1-1 kávés mézet, azután öntsd le teával. Minden cukrozott szélére ültess egy citromot! Így vágd be a citrom -át! Mielőtt az ital készítéséhez fognál, moss -et!

SOLYMOSI XÉNIA rajza

Állatkerti séták

Messze, messze északon, ott, ahol még nyáron is hideg van, az örök hó és jég birodalmában él a *jegesmedve*.

Hatalmas, nagy testű állat, jóval nagyobb az embernél. Vastag, hófehér bundája, apró füle és okos, fekete szeme barátságos külsőt kölcsönöz neki, pedig vérszomjas ragadozó! Ha éhes, minden élőlényt elfogyaszt maga körül, bármit talál is: halat, madarat vagy négylábút. Óriási mancsának egyetlen csapásával akár a lovat is le tudná teríteni. De ha nem talál húst, növényekkel is beéri.

A jegesmedve-papa, a *hím*, nagyobb a párjánál, a *nőstényné*l. Télen, amikor a legnagyobb a hideg, akkor születnek a jegesmedve-bocsok: ketten-négyen. Az első időben akkorák, mint a kismacskák, és anyjuk meleg bundájához simulva szunyókálnak vagy szopnak egész nap. Ilyenkor medve mama senkit sem enged hozzájuk; az apjukat sem, nehogy véletlenül kárt tegyen bennük. Állatkertben élő családhoz még jól ismert gondozójuk sem közelíthet, ha kedves az élete. Le kell tennie az ételt a barlang bejáratának környékén.

Sok fejtörést okozott ez az állatkert munkatársainak, hiszen hetekig nem tudhatták, hányan vannak a bocsok, hogyan fejlődnek, egészségesek-e?

TORDON ÁKOS:

Jegesmedvék

Hűsölnek a jegesmedvék,
bundájukat is levetnék,
biz levetnék, ha tehetnék.
Nem tehetik, ezért búsak.
Ezért olyan szomorúak.

Hiába volt minden próbálkozás, kíváncsiskodás, tiszteletben kellett tartani medve mama akaratát. Ekkor siettek az emberek segítségére a gépek. Egy nyáron beszerelték a medvebarlangba a tévékamerákat, hangerősítőket, és a medvék megszokták őket. Később már nem is törődtek velük. Amikor télen megszülettek a bocsok és medve mama a szokásosnál barátságtalanabbul fogadta a kíváncsiskodókat, működni kezdtek a készülékek. Képzelheted, milyen érdekes az ilyen titkos, állatkerti tévézés!

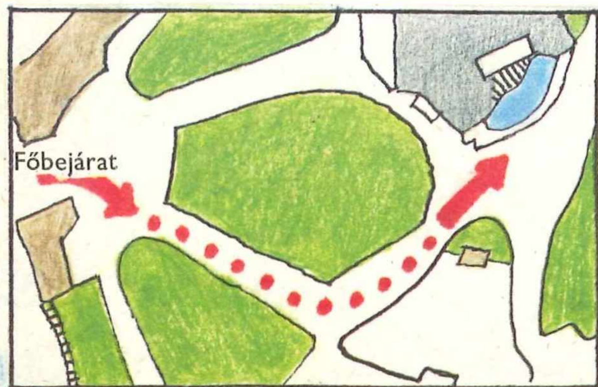
Körülbelül három hónapos korukban bújnak elő a bocsok a barlangból. Addigra kitavaszodik, és ők kigurulnak a szabadba, mint-

ha hatalmas hógolyók lennének. Játékosak és vidámak.

A jegesmedve korántsem olyan lomha állat, mint amilyennek nagy teste sejteti. Gyorsan, kitartóan fut, és remekül úszik. A bocsok játékába gyakran bekapcsolódnak az öregek is, és ilyenkor van mit tanulniok a kicsiknek! Ilyenkor tanulják meg a gyors futást, az ugrást, leszorítást; ilyenkor derül ki, milyen idegen neszekre tanácsos felfigyelni, hátha zsákmány kínálkozik; ilyenkor tanulják meg az úszást is.

Végül elárulhatjuk, hogy van a jegesmedvének egy olyan tulajdonsága, amely igen ritka az állatvilágban. Szőrös a talpa! Mit gondolsz, miért fontos ez? Kitalálod, hogy miért szőrös a medve talpa? Ha érdekel a válasz, megtalálhatod lapunk következő számának 2. oldalán.

SZIDNAINÉ DR. CSETE ÁGNES

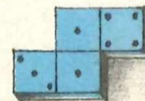

BUNDÁS... *és a mohóság*

DALLOS JENŐ *tréfája*

ENYEDI GYÖRGY:

Kifutott a tej

Unatkozott a tejecske, s gondolt egy nagyot: fogta magát, s a lábasból uccu! kifutott.

— Teringettét! Menekülj, ha kedves az életed! — rivallt rá egy hangyára, ki arra lépkedett.

Több se kellett a hangyának — eliramodott, de futtában az egérhez még bekopogott:

— Egér szomszéd, szörnyű baj van! Sarkamban a tej!... Szaladjunk hát, míg nem késő! Futok is már! Hej!...

Megrémült a kisegér, a foga vacogott, s iszkolt ő is: farkincája csak úgy lobogott!

— Hova, hova, egér pajtás, ilyen hevesen? — érdeklődött egy csöpp cica illedelmesen.

— Égszakadás-földindulás! — így a kisegér. — Kiöntött a fehér patak! Mindjárt ideér!

A csöpp cica végigmérte a kisegeret, s uccu neki! vesd el magad! futásnak eredt... Loholt, ahogy lába bírta, s most is futna, ha egyszerre csak rá nem kiált a cicamama:

— Hova nyargalsz, édes fiam?! Állj meg iziben! Kár szaladnod, hisz úgy látom, nem űz senki sem.

— Jaj, dehogynem! Kiöntött a hófehér folyam! Nézd, amott a kisegér is előle rohan!... A csöpp hangya ni! hogy szedi pöttöm lábait... Ilyen bajban, nagy veszélyben ki maradna itt? — hadarta a csöpp cica, és elpityeredett.

— Ejnye! Ejnye! — szólt az anyja —, te csacsi gyerek, mit te nagy folyamnak gondolsz, az csak édes tej: kifutott a tej a lábaskából... Gyere, nyaljuk fel! Versenyezzünk melyikünk ér oda hamarabb!

És a tejből, édes tejből egy csöpp se maradt!

Szóról szóra így esett, s ha mégse hiszed, hej, gyere, nézd meg: bajszukon még ott csillog a tej.

F. GYŐRFFY ANNA rajza

Hát akkor hogy is lesz a Szilveszter?

Sárkánymama félt ettől a beszélgetéstől. Húzta-halasztotta a dolgot. — Most nem lehet velük beszélni, mert nagyon álmosak — gondolta. — Most meg azért nem, mert túlságosan is éberek. De már nem várhatott vele. A karácsonyfán fogytán volt a szaloncukor, a reggeli takarításnál egyre több tűlevelet szippantott a szőnyegről a porszívó — december 27-ét mutatott a naptár.

—Beszélgessünk gyerekek, a szilveszterről!

— Nézhetjük a tévét?! Kimegyünk az utcára!! És csillagszórózunk! Felfordítjuk a házat! — ordította a hét fej hétfelé.

— Várjatok egy kicsit, kedves fejecskék! Először is... mulassunk jól szilveszterkor, de úgy, hogy a következő esztendőre is maradjon valami. Figyeljetek rám! 30-án tartunk egy kis előszilvesztert. Meghívhatjátok a barátaitokat.

— Ferit?

— Jucit!

— Jujj, a Jucit, azt ne...!

— Döntsétek el! Öt barátról, szomszédról lehet szó. Ennyien férünk el. Öttől hétig tart a buli. A szendvicskészítésben, teafőzésben ti is segíthettek. Csipketeával koccintunk és kívánunk boldog újévet. Lehet jelmezben is jönni.

— Mi is átöltözhetünk?

— Hát persze.

— Akkor mi Hófehérke és *hat* törpe leszünk!

F. GYŐRFFY ANNA rajzai

— Miért hat?

— Mert így jön ki...

— Majd apátokat is rábeszéljük, beáll hetediknek, jó?

— Hurrááááá!

— Másnap pedig...

— Igen! Másnap! Mulatuuunk?!

— Délelőtt sütünk, főzünk. De ti inkább menjetek az udvarra hógolyózni. Jól van, legkisebbje, a pudingot te főzheted... Ebéd után csendes pihenő. Este ünnepi vacsora. Igen, a szép poharakkal, szép szalvétával, meg gyertya ég az asztalon. Utána táncolás.

— Elkérem a Paprika Jancsitól a kazettáját.

— Fél tízkor koccintunk az újesztendőre! És aztán a gyerekeknek szigorúan ágyba bújás. Vasorrú néni jön át a szomszédból, ő vigyáz rátok. Mi apával átmegyünk a Tizenkétfejűékhez. Már évek óta hívnak. Aludjatok nyugodtan, mire felébredtek, itthon is leszünk.

— És hoztok egy narancsot az ő ünnepi asztalukról?

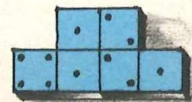
— Hát persze, és hét gerezdre bontjuk.

— Ne hétre, mama, kilencre. Mindenkinek jusson!

— Akkor már inkább tízre, Vasorrú néni is kapjon egy gerezdet! — kotyogott bele a legkócosabb.

— Rendben van, legények. Akkor megegyeztünk. Igaz?

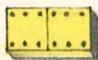
Ti hogyan töltitek a szilvesztert?
Rajzold le Dörmögőnek!

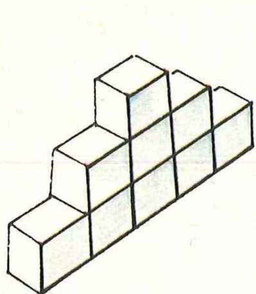

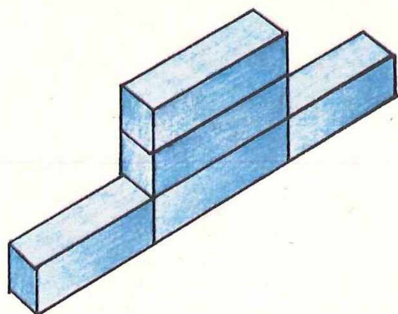
Első osztályos Barátunk! Már te is megtanultál olvasni. Ezt be is bizonyíthatod Dörmögő Dömötörnek, ha elolvasod a mondatokat és a szöveg szerint kiegészíted a rajzot! Most csak azt rajzold a képbe, amit a szövegben olvastál!

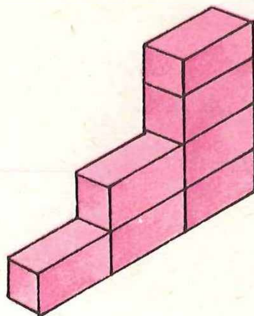
A fenyőfákat zöldre színezem.
A legkisebb fenyőfára mókust rajzolok.
A tölgyfa mellett őzetető áll.
Tetejére szállt egy kis rigó.
Az erdei házikónak piros a teteje.
Kéményéből magasra száll a füst.
A maci egy fenyőfát húz a szánkóján.

Peti színes rudakból tornyokat épített. Elküldte Dörmögőnek a tornyok fényképét, és lerajzolta az alaprajzukat. Találd ki, melyik toronynak, melyik az alaprajza! Kösd össze vonallal!

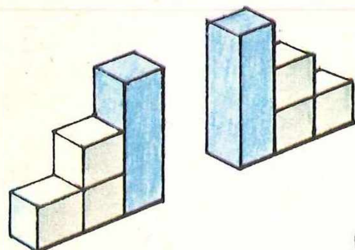

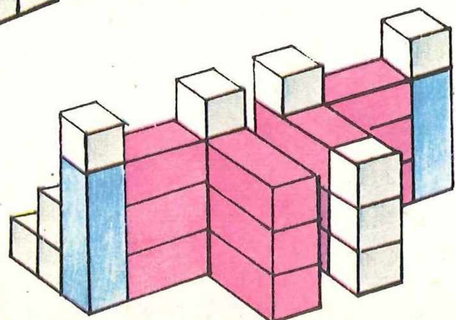
1	2	4

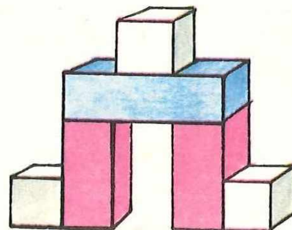
1	2	3	2	1

1	3	1

Építs többféle színes tornyot!

RÁKOSY ANIKÓ *rajzai*

S.T.K.

FECSKE CSABA:

A törpe

Volt egy görbe
borzas törpe
aki fejét
mindig törte
Ez a görbe
borzas törpe
aki fejét
mindig törte
sose nézett
még tükörbe
S mert nem nézett
még tükörbe
nem is tudta
hogy ő törpe
hogy ő csak egy
borzas görbe
nagyszakállú
apró törpe

RÁKOSY ANIKÓ *rajza*

GYÁRFÁS ENDRE:

DÖRMÖGŐÉK FENYŐFÁI

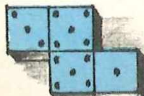
Karácsony lesz nemsokára,
minden házban fenyőfácska
várja majd az ünnepet,
ága alatt játék, torta,
körülötte nóta, móka
s örvendező gyerekek.

Berci töpreng, dörmög, morog:
— Tudjátok-e, mit gondolok?
Azt gondolom: nem igazság,
hogy mindig a fenyőfácskák
jönnek hozzánk ünnepelni.
Ezegyszer most menjünk el mi,
s köszöntsünk fel illendően
minden fenyőt az erdőben!

— Jó ötlet — szól Bori. — Csakhogy
nagy az erdő, sok a fája.
Elég, ha csak ide megyünk
a fenyőfa-iskolába.

Kis medvéink másnap reggel
ünneplőbe öltöznek fel,
aztán fürge sítalpakon
száguldanak a friss havon.

Lefékez a három koma;
előttük a faiskola.

Így szól Marci: — Ha jól látom,
túl nagy a hó egy-egy ágon.
A gyengébbek letörhetnek.
Rázzuk le a havat! Gyertek!

Dolgoznak a mackómancsok,
könnyebbül a kis fák terhe.
Lemetszik a száraz ágat,
hiszen nincs már élet benne.

SÓTI KLÁRA rajzai

Jó munkáját elvégezve
körbe áll a három medve,
énekelni kezd a fáknak,
táncot is jár, nagy vidámat.
Szólnak a fák: — Régi szokás:
karácsonyfát állít a ház.
Köszönjük, hogy most ti vagytok
nálunk a *karácsonymackók!*

KOLTAI ÉVA rajzai

GYAKRAN–RITKÁN

Vannak események, amelyekkel *gyakran* találkozunk, dolgok, amelyeket naponta vagy napjában többször is megteszünk, és vannak, amelyekre csak *ritkán* kerül sor. Ide rajzoltuk néhánynak a jelképét. (A születésnapé például a torta.)

Válaszd ki közülük azokat, amelyekre *ritkán* kerül sor, hiszen többször vagy éppen sokszor kell aludnunk, amíg újra bekövetkeznek!

Vegyél elő egy darab tiszta papírt, hajtsd félbe, és rajzold az egyik felére a ritka dolgok jelét! A papír másik felére egy egész képet rajzolj! Legyen rajta egy olyan *ritka* esemény, amely nálatok történt és szívesen emlékszel rá! Rajzodat várja Dörmögő Dömötör!

K. M.

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Záhonyi Ede. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadóhivatal: 1374 Budapest VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KH-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 13,50, félévre 27,—, egész évre 54,— Ft.
83.1129 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.

Index: 25.193
HU-ISSN 0230—1032

A szerkesztőség belső munkatársai:
olvasószerkesztő: Kun Magda,
képszerkesztő: Kovács Endre,